

pevcev, izmed živali pa tiči, in kakor pri ljudeh, je tudi pri njih eden izverstnejši, ali slabši pevec od drugega.

Skušnja priča stotero, da glazba živali mika, vabi, raduje in s tem poterdjuje starodavne pravljice od začaranih pesem Orfejevih in Arionovih *)

SVETA NOČ.

Nočoj nebeska luč nam sveti,
Vseh milosti odpert je vir,
Začeli novo smo živeti,
Dobili spet presladki mir.

Češčena bodi noč premila,
S svetlobo vsa si obdarjena,
Ne bode več temà te krila,
Na veke bodeš blazena!

Češčeno mesto, kraj presrečni,
Ki zvolil si ga je Gospod,
Osrečil v milosti je večni
Človeški, zdihujoči rod.

Nebó in zemlja pevaj slavo,
Razvijaj se pomladni cvet!
Gospod prišel je k nam v nizavo,
Odrešen je vesoljni svet!

Jakovstav.

Novice.

Časopisi pripovedujejo, da francoski minister uka priporoča, da naj se pobira denar za učitelje, da bi mogli iti gledat veliko razstavo, ki bo prihodnje leto v Parizu. — To je dobra misel, ki naj bi se tudi drugod posnemala. Vse želi in tirja, da naj sedanji ljudski učitelj napreduje z duhom časa, in da naj bo v vseh rečeh izurjen in premeden, — pomočkov za to pa se mu daje prav malo, ali celó nič; „iz nič pa je nič“.

*) Na velikem tergu ptujskega mesta stoji marmoren rimsk spominik. Na njem poje in brecka Orfej tako mično, da primika vso zver in pitano žival, ktera zabi svojo divjost in plahost, in ga pazljivo sluša v blagi zložnosti. Pa.